

**ПОПЪТ КОНЕКРАДЕЦ
РУМЪНСКА НАРОДНА
ПРИКАЗКА**

chitanka.info

Преди години накрай село живеела една старица със сина си. Живеели те бедно-пребедно. И ето че от много работа и малко ядене майката скръстила ръце и умряла. Нажаленият момък намерил няколко прогнили дъски, измайсторил един ковчег и отишъл при попа, да го моли да опее покойницата.

— Харно, синко — рекъл попът след като го изслушал. — Ами пари имаш ли да ми платиш опелото?

— Нямам пукнат грош, отче — отвърнал момъкът.

— Е, щом нямаш и опело няма. А майка ти без молитва право в пъкъла ще отиде, тъй да знаеш — сплашил го попът.

Момъкът започнал да се моли, обещал, че ще му работи три дни безплатно. Накрай попът махнал с ръка — сякаш отпъжда досадна муха — грабнал евангелието и тръгнал подир момъка. Насред път го спрял и го запитал пак:

— Ама ти никакви ли пари нямаш? А как тогава поминуваш?

— С труд и глад, мъка всекидневна, отче.

— Тъй не бива! Трябва да се хванеш да печелиш по някакъв начин. Защо не опиташ да кажем... да откраднеш някой кон. Ще го отведеш в неделя на панаира и ще вземеш пари — и на мен да платиш, и за тебе да останат.

— Страх ме е, отче, ще ме хванат.

— Не бой се, щом дядо поп е до тебе. Аз ще те науча как да свършиш тая работа тъй, че никой да не те хване.

Подир дълги размисли момъкът се съгласил, защото не искал майка му да влезе в гроба неопята и да я приберат дяволите.

Опял попът старицата надве-натри и му пошушнал посред опелото: щом се стъмни, ще дойда и ще те отведа в съседното село да откраднеш някой кон.

И наистина вечерта двамата тръгнали за съседното село, промъкнали се тихо в конюшната на един вече възстар селянин и попът подкокоросал:

— Отведи, сине, коня дома си, а в неделя — на панаира. После ще поделим печалбата.

Момъкът подкарал коня за своето село, а попът останал в конюшната, надянал юлара и се вързал за яслата.

На заранта стопанинът дошъл да нахрани коня си. Гледа на мястото на коня, провесил нос, стои един вързан поп.

— Хей, отче-попе, каква е тая работа? — и се прекръстил.

Попът отвърнал:

— Бог за грехове ме наказва и ме превърна на кон, ама чу най-сетне молбата ми, та ми върна човешкия образ.

— Ах, прости ми, отче, че и аз пред тебе много съм грешил. Честичко те налагах с камшика. Ами отгде да знам, че моят кон бил преобразен поп? Хайде, върви си сега по живо, по здраво, а пък аз ще си купя друго добиче.

Снел юздата на попа и го изпроводил до пътната врата.

В неделя стопанинът се дотърнал на панаира да си купи нов кон. Почнал да оглежда конете и не щещ ли съзрял откраднатия. Познал го, разбира се, приближил се и почнал да му шепне в ухото:

— Каква си я свършил пак, отче? Виждам, бог отново те е превърнал на кон. Много си грешен.

А конят, както си знае, клати глава. Момъкът извикал разсърдено:

— Ей, човече, какво баеш на моя кон?

— Ох, момко, пусни на воля тоя кон, той е преобразен от бога поп заради многото му грехове. Дълги лета той беше у мене и уж си върна човешкия образ, ала види се, че нещо пак е сгрешил и бог отново го е престорил на кон. А тогава ти си го намерил, синко, за грях и на двама ни! — и селянинът се закръстил, обърнал очи към небето...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.